

[Jens Thomsen.]

ten spare paa andre Omraader, hvor Staten giver Tilskud baade til rig og fattig. Staten kan spare Tilskud til Tøjkort til Børn af velstillede Forældre, og Staten kan spare Tilskud til de rige Folks Bygningsreparationer. Meningsløsheden gaar endogsaa saa vidt paa dette Punkt, at Rigmanden i Byerne kan faa 35 pCt. i Tilskud af Staten, medens den fattige Mand paa Landet kun kan faa 25 pCt. Det er vel for at demonstrere mod Borgernes Ligestilling i By og paa Land. Vi maa afskaffe de urimelige Stats-tilskud til velhavende; hvis man gør det, bliver der Raad til at give, hvor der er Trang, og saa bliver der Raad til at give Husmænd og andre Landmænd med smaa Indtægter en saadan Pris for Smørret, at de kan faa en anstændig Løn for deres Arbejde.

Disse Besparelser kunde dække mere end hele Prisforhøjelsen paa det samlede Smørforbrug. Paa Hjemmemarkedet bruges ca. 70 Mill. kg Smør. Hele Forhøjelsen andrager altsaa ca. 31,5 Mill. Kr. om Aaret, og der er jo dog heldigvis mange Forbrugere, som selv let kunde betale en Forhøjelse paa 7 Kr. om Aaret; hvis de sparer 2—3 Biografbilletter, saa er Udgiften i alt Fald dækket. Men det er dog besynderligt, at naar det gælder Smørprisen, maa selv de rigeste Folk ikke betale Produktionsprisen, medens andre livsvigtige Varer fordyres baade for rige og fattige. Særlig haardt rammes de unge, der skal sætte Bo. Først maa de betale Tøj og Udstyr med meget høje Priser, og saa tager Staten 10 pCt. i Afgift. De fleste Haandværkere faar deres Indtægter forbedret gennem Statens Tilskud ifølge Reparationsloven, men andre forurettes. Naar en Kunde bestiller et Sæt Tøj hos en Skrædder, maa han først betale Tøjet i dyre Domme og derefter 10 pCt. til Staten. Derpaa maa han betale Skrædderens forøgede Omkostninger og til sidst 10 pCt. af alle Arbejdsomkostningerne til Skrædderen, og de 10 pCt. gaar selvfølgelig ogsaa i Statskassen. Skønt Tøj er en Nødvendighedsartikel, foruretter Staten her baade Haandværkeren og hans Kunde.

Alle disse urimelige Forhold skulde afhjælpes gennem en Ligestilling af alle Samfundsborgere, og jeg anbefaler at begynde straks ved det foreliggende Lovforslag. Dermed vil jeg anbefale vore Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Idet jeg henviser til mine Udtalelser i Gaar, skal jeg nøjes med at sige,

at jeg ikke kan modtage de Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen paa Bondepartiets Vegne. Jeg kan ikke modtage dem og vil anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod.

Hvad angaar det sidste Ændringsforslag, maa det vel nærmest være et Udslag af Ønsker, som det ærede Medlem nærer. Man faar nemlig det Indtryk ved at høre paa det ærede Medlem, at han ønsker, Produktionen skal gaa ned, saa Befolkningen kommer i Vanskeligheder.

Saa skal jeg kun tilføje, at det ærede Medlem har nu for et Øjeblik siden fremsat en Udtalelse, som ikke er rigtig. Det ærede Medlem sagde, at jeg fra Landøkonomisk Driftsbureau havde en Redegørelse, der gik ud paa, at Landbrugets Indtægter var stigende, hvorimod Indtægterne for andre Erhverv ikke har været stigende under Krigen. Hvis det ærede Medlem vil læse i Fortrykket, vil han se Sp. 51, at jeg har sagt, jeg har disse Oplysninger fra Statistisk Departement og naturligvis ikke fra Landøkonomisk Driftsbureau.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at jeg havde sagt, at Landbruget havde store Indtægter. Det er heller ikke rigtigt. Jeg udtalte — det findes Sp. 52 —, at Landbrugernes Indtægter i Forhold til Byboernes ikke er store bortset fra Godsejernes, men at Landbrugets og Fiskeriets Indtægter under Krigen er de eneste, som er gaaet op i Forhold til Prisstigningen, at Landbruget og Fiskeriet er de eneste Erhverv, der har haft en Realindtægtsforøgelse, men jeg tilføjede, at selv om dette er rigtigt, er Landbrugets Indtægter mindre, end de er i Byerne; det kan det ærede Medlem læse paa Sp. 52.

Endelig fremsatte det ærede Medlem en tredje Udtalelse, der heller ikke var rigtig. Det var den, at Mejeribrugets Krav til mig om Smørprisens Forhøjelse betyder ikke mere end 31 Mill. Kr. Mejeribruget har selv beregnet det til 57 Mill. Kr. Det hænger sammen med, at det ærede Medlem helt glemmer dets Krav om, at Prisen paa Konsummælk naturligvis ogsaa maa for højes, naar man for højer Smørprisen, for ellers vil det blive vanskeligt at faa Mælken frem. Derfor er heller ikke denne Udtalelse rigtig; det drejer sig ikke kun om 31 Mill. Kr., Mejeribruget har selv opgjort det til 57 Mill. Kr.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister siger, at jeg har ønsket, at Smørproduktionen skal gaa tilbage, for at Befolkningen kan komme i Vanskeligheder.